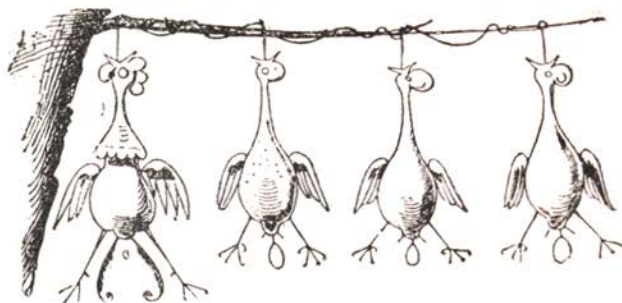

И мѣчатъ се и се напръгаты,
 Отъ страхъ подхвъркнаха да бѣгаты.
 Кот-кот-кот-ку-дѣ... кот-ку-дѣ!
 О, Боже мили, на кѣдѣ!...
 Но ето друга злополука —
 На клонъ единъ като на кука
 Увиснаха съ ужасна мѣка!

Тѣй тритѣ пѣтльови госпожи,
 Пратиха духъ въ рѣцѣтъ Божи,
 Последньо снѣсохъ яйце.
 И пѣтлю благото сърдце
 За винаги прѣста да бие,
 И петлю благородний гласъ,
 Що рано е събуждалъ насъ,
 Не ще да чуемъ вече ние!..

